

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5C/335/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215205020
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladislav Puškáš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2017:8215205020.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Sudca Okresného súdu Bardejov JUDr. Vladislav Puškáš v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanému Slovenská republika, zast. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, dňa 16.1.2017 takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu **z a m i e t a**.
Žalovanej strane **p r i z n á v a** voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podanými žalobami na viaceré sudy sa voči žalovanej domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy tvrdiac, že v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním a to postupom podľa § 38 a násl. Zákona č. 233/1995 Z.z. (ďalej iba „Exekučný poriadok“), zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať pre svoju pohľadávku exekúciu.

2. Žalobca tak podal okrem iných návrh na vykonanie exekúcie pre vymoženie pohľadávky vzniknutej

- a./ neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom O. K., ktorému návrhu súdny exekútor pridelil vo svojej evidencii číslo EX 11186/2009,
- b./ neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX dlžníkom V. Q., ktorému návrhu súdny exekútor pridelil vo svojej evidencii číslo EX 3560/2011,
- c/ neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom V. X., ktorému návrhu súdny exekútor pridelil vo svojej evidencii číslo EX 2878/2010,
- d/ neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom V. X., ktorému návrhu súdny exekútor pridelil vo svojej evidencii číslo EX 10034/2010,
- e/ neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom K. N., ktorému návrhu súdny exekútor pridelil vo svojej evidencii číslo EX 11319/2010,
- f/ neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom R. M., ktorému návrhu súdny exekútor pridelil vo svojej evidencii číslo EX 8437/2009,
- g/ neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom N. Q., ktorému návrhu súdny exekútor pridelil vo svojej evidencii číslo EX 10905/2010,
- h/ neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom W. W., ktorému návrhu súdny exekútor pridelil vo svojej evidencii číslo EX 2197/2010,
- ch/ neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom V. Č., ktorému návrhu súdny exekútor pridelil vo svojej evidencii číslo EX 6212/2009,
- i/ neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX dlžníkom R. O., ktorému návrhu súdny exekútor pridelil vo svojej evidencii číslo EX 11717/2011,

j/ neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom V. K., ktorému návrhu súdny exekútor prideliť vo svojej evidencii číslo EX 3340/2010,
k/ neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom N. X., ktorému návrhu súdny exekútor prideliť vo svojej evidencii číslo EX 1372/2003.

3. Súdny exekútor podal následne návrhy na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému súdu, ktorý v súlade s ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom v čase doručenia návrhu na vykonanie exekúcie bol povinný rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

4. V rozpore s touto zákonnou povinnosťou Okresný súd Prešov ako exekučný súd vo veci povinnej Vlasty Holubovej o žiadosti súdneho exekútora rozhodol dňa 18.4.2012 (konanie pritom začalo dňa 1.11.2009) zamietnutím žiadosti, teda s omeškaním viac ako 889 dní, vo veci povinnej V. Q. o žiadosti súdneho exekútora rozhodol zamietnutím žiadosti 10.5.2011 (konanie pritom začalo dňa 22.2.2011), teda s omeškaním viac ako 77 dní, vo veci povinného V. X. o žiadosti súdneho exekútora rozhodol zamietnutím žiadosti dňa 4.5.2011 (konanie pritom začalo dňa 18.3.2010), teda s omeškaním viac ako 412 dní, vo veci povinného V. X. o žiadosti súdneho exekútora rozhodol zamietnutím žiadosti dňa 4.5.2011 (konanie pritom začalo dňa 16.7.2010), teda s omeškaním viac ako 292 dní, vo veci povinnej K. N. o žiadosti súdneho exekútora rozhodol zamietnutím žiadosti dňa 1.4.2011 (konanie pritom začalo dňa 27.7.2010), teda s omeškaním 248 dní, vo veci povinnej R. Š. o žiadosti súdneho exekútora rozhodol zamietnutím žiadosti dňa 22.2.2011 (konanie pritom začalo dňa 14.8.2009), teda s omeškaním 557 dní, vo veci povinnej N. Q. o žiadosti súdneho exekútora rozhodol zamietnutím žiadosti dňa 4.5.2011 (konanie pritom začalo dňa 26.7.2010), teda s omeškaním 282 dní, vo veci povinnej W. W. o žiadosti súdneho exekútora rozhodol zamietnutím žiadosti dňa 6.10.2010 (konanie pritom začalo dňa 10.3.2010), teda s omeškaním 210 dní, vo veci povinného V. Č. o žiadosti súdneho exekútora rozhodol zamietnutím žiadosti dňa 30.5.2011 (konanie pritom začalo dňa 23.7.2009), teda s omeškaním 649 dní, vo veci povinného R. O. o žiadosti súdneho exekútora rozhodol zamietnutím žiadosti dňa 24.10.2011 (konanie pritom začalo dňa 28.6.2011), teda s omeškaním 118 dní a Okresný súd Svidník vo veci povinných V. K. a N. X. rozhodol o žiadosti o zmenu exekútora. K týmto omeškaniám súdu došlo napriek tomu, že veci ním prejednávané nevykazovali prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovali takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. K rozhodnutiu súdy pristúpili až po opakovaných žiadostiach a sťažnostiach žalobcu (žiadosti zo dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010, 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011) adresovaných súdu.

5. Žalobca z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučných súdov uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetkovú škodu:

- v exekučnej veci proti povinnému O. K. 4.797,13 Eur, V. Q. 1.926,94 Eur, V. X. 2.784,90 Eur, V. X. 3.945,91 Eur, K. N. 2.584,62 Eur, R. Š. 1.615,10 Eur, N. Q. 1.010,85 Eur, W. W. 927,03 Eur, V. Č. 672,61 Eur, R. O. 1.243,30 Eur predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

6. V exekučných veciach proti povinným V. K. a N. X. si uplatňuje majetkovú škodu po 175,- Eur, ktorá predstavuje priemerné náklady žalobcu vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o návrhu a to výlučne vplyvom nesústredenej činnosti exekučného súdu. Táto suma by nezaťažila žalobcu, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora by dodržal zákonom stanovenú dobu.

7. Zároveň si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

8. Nesprávny úradný postup exekučného súdu je dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Nesprávnym úradným postupom došlo k mareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky.

9. Žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Postup exekučného súdu zamedzil žalobcovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára.

10. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

11. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovania podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenia jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky sumu: vo vzťahu k exekučnej veci Okresného súdu Prešov, v ktorej je ako povinná O. K. 959,43 Eur, vo vzťahu k exekučnej veci Okresného súdu Prešov, v ktorej je ako povinná V. Q. 385,39 Eur, vo vzťahu k exekučnej veci Okresného súdu Prešov, v ktorej je ako povinný V. X. 556,99 Eur, vo vzťahu k exekučnej veci Okresného súdu Prešov, v ktorej je ako povinný V. X. 789,18 Eur, vo vzťahu k exekučnej veci Okresného súdu Prešov, v ktorej je ako povinná K. N. 516,92 Eur, vo vzťahu k exekučnej veci Okresného súdu Prešov, v ktorej je ako povinná W. W. 185,41 Eur, vo vzťahu k exekučnej veci Okresného súdu Prešov, v ktorej je ako povinný V. Č. 134,52 Eur, vo vzťahu k exekučnej veci Okresného súdu Prešov, v ktorej je ako povinný R. O. 48,66 Eur, vo vzťahu k exekučnej veci Okresného súdu Svidník, v ktorej je ako povinná L. K. 884,20 Eur a vo vzťahu k exekučnej veci Okresného súdu Svidník, v ktorej je ako povinný V. L. 1.081,28 Eur. Žalobca vo vzťahu k povinným výpočet nároku na náhradu nemajetkovej ujmy určil vo výške 20 % z uplatňovanej istiny (hodnoty majetkového práva postihnutého majetkovou deformáciou).

12. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvodenie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky si žalobca v exekučných veciach Okresného súdu Svidník vedeným proti povinným V. K. a N. X. uplatňuje sumu, v prípade V. K. vo výške 110,64 Eur a v prípade N. X. vo výške 1.272,36 Eur. Žalobca v týchto prípadoch výpočet nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vykonal alikvotným pomerom 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 Eur (663,88 Eur: 12 mesiacov = 55,32 Eur za mesiac - v exekučnej veci povinného V. K. boli prietahy v dĺžke 80 dní a v exekučnej veci povinnej N. X. v dĺžke 715 dní).

13. Žalobca postupoval podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

14. Žalobca svoju žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorú žiadal priznať ako odškodnenie za prietahy v exekučnom konaní Okresného súdu Prešov proti povinnej O. K. doručil Okresnému súdu Prešov a vec bola vedená pod sp. zn. 10C 245/2012, žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy za prietahy v exekučnom konaní Okresného súdu Prešov proti povinnej V. Q. doručil Okresnému súdu Prešov a vec bola vedená pod sp. zn. 10C 246/2012, žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy za prietahy v exekučnom konaní Okresného súdu Prešov proti povinnému V. X. doručil Okresnému súdu Prešov a vec bola vedená pod sp. zn. 10C 247/2012, žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy za prietahy v exekučnom konaní Okresného súdu Prešov proti povinnému V. X. doručil Okresnému súdu Prešov a vec bola vedená pod sp. zn. 10C 248/2012, žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy za prietahy v exekučnom konaní

Okresného súdu Prešov proti povinnej K. N. doručil Okresnému súdu Prešov a vec bola vedená pod sp. zn. 10C 249/2012, žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy za prieťahy v exekučnom konaní Okresného súdu Prešov proti povinnej R. Š. doručil Okresnému súdu Prešov a vec bola vedená pod sp. zn. 10C 250/2012, žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy za prieťahy v exekučnom konaní Okresného súdu Prešov proti povinnej N. Q. doručil Okresnému súdu Prešov a vec bola vedená pod sp. zn. 10C 255/2012, žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy za prieťahy v exekučnom konaní Okresného súdu Prešov proti povinnej W. W. doručil Okresnému súdu Prešov a vec bola vedená pod sp. zn. 10C 252/2012, žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy za prieťahy v exekučnom konaní Okresného súdu Prešov proti povinnému V. Č. doručil Okresnému súdu Prešov a vec bola vedená pod sp. zn. 10C 253/2012, žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy za prieťahy v exekučnom konaní Okresného súdu Prešov proti povinnému R. O. doručil Okresnému súdu Prešov a bola vedená pod sp. zn. 10C 254/2012, žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy za prieťahy v exekučnom konaní Okresného súdu Svidník proti povinnému V. K. doručil Okresnému súdu Svidník a bola vedená pod sp. zn. 7C 446/2012 a žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy za prieťahy v exekučnom konaní Okresného súdu Svidník proti povinnej N. X. doručil Okresnému súdu Svidník a bola vedená pod sp. zn. 7C 475/2012.

15. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 8.10.2012 č. k. 10C 245/2012-7 boli veci vedené pod sp. zn. 10C 245/2012 až sp. zn. 10C 256/2012 spojené na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 10C 245/2012.

16. Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.10.2012 č. k. 1NcC 50/2012-13 boli sudcovia Okresného súdu Prešov vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci sp. zn. 10C 245/2012 a vec na prejednanie a rozhodnutie bola prikázaná Okresnému súdu Bardejov, na ktorom bola zaregistrovaná pod sp. zn. 4C 230/2012.

17. Uznesením Okresného súdu Svidník zo dňa 9.10.2012 č.k. 7C 446/2012-7 boli veci vedené na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7C 446/2012 a 7C 475/2012 spojené na spoločné konanie pod sp. zn. 7C 446/2012.

18. Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.10.2012 č.k. 2NcC 67/2012-10 boli sudcovia Okresného súdu Svidník vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej u Okresného súdu Svidník pod sp. zn. 7C 446/2012 a vec na prejednanie a rozhodnutie bola prikázaná Okresnému súdu Bardejov, na ktorom bola zaregistrovaná pod sp. zn. 4C 215/2012.

19. Uznesením Okresného súdu Bardejov zo dňa 20.5.2014 č.k. 4C 230/2012-35 boli veci vedené na Okresnom súde Bardejov pod spisovými značkami 4C 230/2012 a 4C 215/2012 spojené na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 4C 230/2012.

20. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 30.12.2014 č.k. 4C 230/2012-77, ktorý sa stal právoplatným dňa 1.7.2015 vec v časti nároku žalobcu pôvodne vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10C 245/2012, 10C 248/2012, 10C 250/2012, 10C 252/2012 a 10C 253/2012 a pôvodne vedeného na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7C 446/2012 a 7C 475/2012 bola vylúčená na samostatné konanie.

21. Vec o vylúčenej časti bola na Okresnom súde Bardejov zaregistrovaná pod sp. zn. 5C 335/2015.

22. Predmetom tohto konania súd tak nároky žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktoré mu mali vzniknúť na základe ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prešov v jeho exekučných veciach vedených proti povinným O. K. (majetková škoda 4.797,13 Eur, nemajetková ujma 959,43 Eur), V. X. (majetková škoda 3.945,91 Eur, nemajetková ujmy 789,18 Eur), R. Š. (majetková škoda 1.615,10 Eur, nemajetková ujmy 323,02 Eur), N. Q. (majetková škoda 1.010,85 Eur, nemajetková ujma 202,17 Eur), W. W. (majetková škoda 927,03 Eur, nemajetková ujma 185,41 Eur) a Okresného súdu Svidník v jeho exekučných veciach proti povinným V. K. (majetková škoda 175,- Eur, nemajetková ujma 110,64 Eur) a N. X. (majetková škoda 175,- Eur, nemajetková ujma 1.272,36 Eur).

23. Žalovaná vo svojom písomnom stanovisku k žalobám primárne namieta zmätočnosť podaní žalobcu, ktorými si uplatňuje svoje nároky na náhradu materiálnej škody a nemajetkovej ujmy. Tým podľa

žalovaného nie sú dané predpoklady, aby súd mohol konať a vydať rozhodnutie, lebo nie sú splnené procesné podmienky pre konanie súdu. Zmätačnosť podaní žalobcu spočíva v tom, že v žalobách nie je uvedená spisová značka exekučného konania, chýbajú relevantné údaje o dátumoch doručenia podaní na súd i dátumy svedčiace o tom, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Žalobca tak svoju dôkaznú povinnosť prenáša na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Žalovaný pritom dodáva, že neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, bolo jedným z dôvodov, pre ktorý Ústavný súd SR odmietol sťažnosti žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu.

24. Žalobca dňa 23.4.2012 žalovanej doručil prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 boli súdu doručené žaloby vo veci, je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. V tomto smere žalovaná poukazuje na § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobca pritom žalovanej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručil neúplné a nedoplnil ich napriek výzve zo strany žalovanej. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde a žalovaná nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

25. Podmienkou úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je zodpovednosť za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené súčasne tri všeobecné podmienky: 1./ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, 2./ vznik škody, 3./ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

26. Nesprávny úradný postup zakladajúci zodpovednosť štátu za škodu, mal podľa žalobcu byť daný rozhodnutím súdov o poverení exekútora po 15-dňovej lehote, resp. zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote a to s odkazom na ustanovenie § 44 ods. 2 exekučného poriadku i existenciou prieťahov v exekučných konaniach. Žalovaná v tomto smere poukazuje na judikatúru Ústavného súdu, najmä na rozhodnutie sp. zn. I. ÚS 16/02, v zmysle ktorej samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní.

27. Zo skutkových okolností týkajúcich sa rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Navyiac ak žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola na súd podaná po 1.6.2011, nárok žalobcu je už aj z tohto dôvodu neopodstatnený, lebo podľa ustanovenia § 44 ods. 2 v spojení s ustanovením § 41 ods. 2 písm. d/ exekučného poriadku v znení jeho novely vykonanej zákonom č. 102/2011 Z.z. 15-dňová lehota na rozhodnutie neplatí, ak exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Pred dňom 1.6.2011 § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku znel u vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. V samotnej dôvodovej správe, je k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul, osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky ako zákonodarný zbor Slovenskej republiky. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“, predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia žalobcu je v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodarca, nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred dňom 1.6.2011.

28. Podľa žalovanej pokiaľ žalobca nesprávny úradný postup vidí v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to po 15-dňovej lehote, takto formulovaný nesprávny úradný postup možno chápať dvoma spôsobmi: 1./ namietaným nesprávnym postupom môže byť samotný spôsob rozhodnutia - zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, 2./ skutočnosť, že k vydaniu rozhodnutia malo dôjsť po zákonom stanovenej lehote.

29. Ak by nesprávnym úradným postupom malo byť zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na účely zákona č. 514/2003 Z.z., takto prípadne formulovaný postup, nemôže byť nesprávnym úradným postupom. Akýkoľvek postup súdu (zahŕňujúci napríklad právne posúdenie vecí, záver o tom, že je oprávnený preskúmať exekučný titul, zistenie skutkového stavu, výber, aplikácia

a interpretácia zvolených právnych noriem na skutkový stav), ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť oným „nesprávnym úradným postupom“ na účely zákona č. 514/2003 Z.z. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je preto vylúčená.

30. Zo žalobcom tvrdených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Z ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. je totiž zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená.

31. Pokiaľ žalobca namieta, že súdy žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietli po 15-dňovej lehote, žalovaný udáva, že zo samotnej dikcie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia.

32. S poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom od 1.1.2013) žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup, ktorý by spočíval v existencii prieťahov v žalobcom namietaných exekučných konaniach. Žalobca totiž nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

33. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je pritom kompetentný preskúmať Ústavný súd. Žalovaná považuje za potrebné podotknúť, že podľa jej názoru efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prieťahy.

34. V prípade, ak mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom, lehota na uplatnenie tohto nároku (premlčacia doba) uplynula najneskôr po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené žalovaná vznáša námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.4.2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku).

35. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Podľa názoru žalovanej žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické.

36. Žalobca uplatnenú škodu, ktorá mu mala vzniknúť v exekučných veciach vedených u Okresného súdu Prešov vyčíslil vo výške istiny s príslušenstvom, ktorá podľa jeho názoru nemôže byť viac priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že žalobca v žalobách neuvádza, či ide podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Žalobca pritom nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha, ani existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, ani nevyhnutnosť pohľadávky. Žalovaná tak nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

37. Žalobca sa vo svojich žalobách týkajúcich sa exekučných vecí vedených u Okresného súdu Prešov domáha náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 20 % z istiny a príslušenstva, ktorá má byť spravodlivou satisfakciou za utrpený zásah do základných práv a bude kompenzovať každé porušenie

práva na súdnu ochranu, ktorú žalobca uplatňoval jednotlivo podaním všetkých návrhov na začatie občianskeho súdneho konania.

38. V časti tohto nároku žalobcu, žalovaná poukazuje na skutočnosť, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Rovnako požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20 % istiny a príslušenstva nie je podložená akýmikoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou. Žalovaná považuje za krajne nesprávny spôsob určenia náhrady nemajetkovej ujmy percentuálnou čiastkou z tvrdenej skutočnej škody.

39. Žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobných návrhov nevyplýva a z toho dôvodu žalovaná nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

40. Vo veciach pôvodne vedených u Okresného súdu Svidník žalovaný uviedol, že žalobca nepreukázal existenciu škody a jej výšku a nároky, ktoré si žalobca uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Žalobca v žalobách neuvádza, či ním tvrdené vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Žalobcom v žalobách uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za škodu, pod ktorou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech. Ak žalobca ako podstatné zložky vyčíslenej škody uvádza správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje a poštovné, potom žalovaná strana musí uviesť, že žalobca, vzhľadom na predmet svojej činnosti, ktorým okrem iného je aj poskytovanie spotrebiteľských úverov, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel využívať nielen počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmto obdobím, ako aj po ňom, nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neboli, resp. boli, ale bez namietaných nedostatkov. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikala žalobcovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy a jej uplatnenie považuje žalovaná za účelové.

41. Rovnako tak a z už uvedených prevádzkových dôvodov žalobca musí udržiavať informačný systém na každodennej báze nehľadiac na prípadné exekučné konania, v dôsledku čoho z tohto dôvodu požadované náhrady paušálnych súm je nesprávne a účelové.

42. Paušálne sumy uplatňované na administratívne spracovanie urgencií exekučnému súdu a publikačné výdaje sa zasa javia ako neprímerané, okrem iného aj z dôvodu, že túto činnosť žalobca mohol vykonávať aj hospodárnejšie, napríklad elektronicky.

43. Na preukázanie vzniku škody a jej výšky je tak žalobca povinný produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Od povinností riadne preukázať vznik a výšku škody žalobcu neodbreňuje množstvo podaných žalôb, ťažkostí pri jej vyčíslení a preukázaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva, či dôverných informácií, teda skutočnosti, ktorými žalobca exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje.

44. Na základe uvedeného je žalovaná toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju žalobca uplatňuje v konaní, lebo žalobca nepreukázal vznik škody a ani jej výšku.

45. Zo žalobných návrhov žalobcu nevyplýva, a z toho dôvodu žalovaná nemá za preukázaný, tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Žalovaná považuje za krajne nesprávny spôsob určenia náhrady nemajetkovej ujmy percentuálnou čiastkou z tvrdenej skutočnej škody vychádzajúc pritom z paušálnej sumy 660,- Eur ako prímeru náhrad nemajetkovej ujmy podľa nálezov Ústavného súdu SR, na ktoré sa žalobca vo svojich žalobách odvoláva. Takýto spôsob určenia výšky nemajetkovej ujmy je nesprávny už aj s poukazom na žalobcom citované nálezy Ústavného súdu SR, z ktorých treba vyvodiť záver, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každý prípad je osobitný

a vychádzať z paušálnej sumy, ktorá musí byť priznaná za každý rok prieťahov, je nesprávna úvaha. Navyše pri rozhodovaní Ústavný súd SR vychádzal aj z významu sporu pre účastníka konania, na strane ktorého bolo porušené jeho ústavné právo podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Vznik nemajetkovej ujmy je pritom u právnických a fyzických osôb odlišný, na čo poukazuje aj judikatúra súdov, napríklad Najvyšší súd ČR vo svojom rozsudku sp. zn. 30Cdo 675/2011.

46. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k žalobám žalobcu ďalej akcentuje na potrebu zohľadnenia ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z. V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. Žalovaná v tejto súvislosti upozorňuje a ako prílohu vyjadrenia k žalobe dokladá list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kbD (2010/1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosti od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov.

47. Je zrejmé, že žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúce slabé finančné a právne vedomie nízkoprijímových osôb.

48. Po aplikácii citovaných zákonných ustanovení a percepcii skutkových okolností tak, ako boli skôr opísané, podľa žalovanej nemožno dospieť k záveru o potrebe priznať žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch ani v prípade, ak by inak boli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu.

49. Pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je nevyhnutné okrem existencie nesprávneho úradného postupu, resp. nezákonného rozhodnutia, vzniku škody či nemajetkovej ujmy, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami, ako to vyplýva z ustanovení § 5 ods. 1 a § 9 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. Vychádzajúc pritom zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresných súdov.

50. Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona číslo 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

51. V prípade, ak mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote, vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15-dňovej lehoty a v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a to po zákonom stanovenej lehote, lehota na uplatnenie tohto nároku (premlčacia doba) uplynula najneskôr po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

52. Vzhľadom na uvedené žalovaná vznáša námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.4.2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku).

53. Žaloby žalobcu boli súdu doručené dňa 27.9.2012. Dňom 30.6.2016 stratil účinnosť zákon č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok), ktorý upravoval postup súdu v Občianskom súdnom konaní a dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba C.s.p.), ktorým sa upravuje postup súdu v civilnom sporovom konaní od 1.7.2016.

54. Podľa § 470 ods. 1, 2 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom

nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

55. Aj keď konanie vo veci bolo začaté pred 1.7.2016, na postup súdu v tomto konaní sa použijú už ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. s tým, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom 1.7.2016, zostávajú zachované.

56. V súlade s ustanovením § 177 ods. 1 C.s.p. súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovanú.

57. Právne zástupcovi žalobcu predvolanie na pojednávanie bolo riadne doručené dňa 14.12.2016. Žalobca a jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. Právny zástupca žalobcu na doručené predvolanie na pojednávanie reagoval elektronickým podaním dňa 13.1.2017, ktorým z dôvodov hospodárnosti požiadal o ospravedlnenie neúčasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na pojednávaní s tým, že nežiada o odročenie pojednávania a súhlasí, aby sa pojednávanie otvorilo aj v jeho neprítomnosti.

58. Riadne a včas predvolanie na pojednávanie bolo doručené aj žalovanému, keď predvolanie prevzal dňa 15.12.2016. Žalovaná strana zhodne ako žalobca neúčastí na pojednávaní ospravedlnila a požiadala o prejednanie veci v jej neprítomnosti.

59. Predvolanie na pojednávanie právne zástupcovi žalobcu a prostredníctvom neho aj žalobcovi (§ 178 ods. 1 C.s.p.) i žalovanému bolo riadne a včas (§ 178 ods. 2 C.s.p.) doručené, žiadna zo strán nepožiadala o odročenie pojednávania, preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti strán konania a ich zástupcov (§ 180 C.s.p.).

60. Vzhľadom na neprítomnosť strán konania a ich zástupcov na pojednávaní, súd pri svojom meritornom rozhodnutí vo veci vychádzal z tvrdení a stanovísk strán konania prezentovaných v ich písomných podaniach a z obsahu pripojených exekučných spisov.

61. Žalobca sa v konaní domáha dvoch právne samostatných nárokov spočívajúcich v náhrade materiálnej škody a náhrady nemajetkovej ujmy, ktorých skutkovým základom má byť nesprávny úradný postup súdov v exekučných konaniach začatých na návrh žalobcu. Právny základ svojich nárokov žalobca vidí predovšetkým v príslušných ustanoveniach zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

62. Vzhľadom na skutkové tvrdenia a právne skutočnosti prezentované žalobcom v jeho žalobe, súd v zhode so žalobcom má zato, že ním žiadanú náhradu majetkovej škody i náhradu nemajetkovej ujmy treba posúdiť primárne podľa príslušných ustanovení zákona číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom v čase začatia exekučných konaní, na ktoré sa žalobca odvoláva a zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), rovnako v znení platnom v čase začatia exekučných konaní, v rámci ktorých podľa tvrdenia žalobcu malo dôjsť k omeškaniam (prieťahom) súdov pri ich rozhodovaní o žiadostiach súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie začatých na návrh žalobcu ako oprávneného proti povinným O. K., V. Q., V. X.Č., V. X., K. N., R. Š., N. Q., W. W., V. Č., R. O., V. K. F. N. X..

63. Vychádzajúc z vyjadrenia žalovanej strany k žalobám žalobcu, tento záver nespochybňuje ani samotná žalovaná strana, aj keď tvrdí, že z pohľadu právnej úpravy podľa citovaných zákonných ustanovení sú žaloby žalobcu, vzhľadom na ustanovenie § 15 ods. 1 zákona číslo 514/2003 Z.z. a § 16 ods. 4 citovaného zákona, podané bez predbežného prerokovania orgánom príslušným podľa § 4 ods. 1 písm. a/ toho istého zákona a teda podané predčasne a tiež nedôvodne.

64. Podľa § 1 zákona číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom v období od 1.1.2009 do 31.12.2012, t.j. v období

začatia exekučných konaní, v ktorých podľa tvrdenia žalobcu malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu súdov majúcejmu za následok vznik škody i vznik jeho nároku na náhradu nemajetkovej ujmy (súd pritom dodáva, že v znení ustanovení tohto zákona, v zmysle ktorých je treba nároky žalobcu posúdiť v rozhodnom období, t. j. v období od 1.1.2009 do 31.12.2012 k legislatívnym zmenám nedošlo), tento zákon upravuje:

a/ zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b/ zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, c/ predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

65. Podľa § 3 citovaného zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci a/ nezákonným rozhodnutím,

b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d/ nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

66. Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1/ škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,

2/ škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,

3/ škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

67. Podľa § 9 tohto istého zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

68. Podľa § 15 zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

69. Podľa § 16 zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

70. Podľa § 17 zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedenými v § 7 a 8 je najmenej jedna tridsatina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za

predchádzajúci kalendárny rok, a to za každý, aj začiatok deň pozbavenia osobnej slobody. V žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2. V žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

71. Podľa § 19 ods. 1 zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

72. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a vzhľadom na predmet konania tak, ako ho vymedzil žalobca vo svojej žalobe, konaniu na súde musí predchádzať predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom a to na základe písomnej žiadosti poškodeného (§ 15 zákona). Žalobca síce v podaných žalobách tvrdil, že žiadosti o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona je príslušným orgánom, doručil, avšak ani na výzvu súdu dôkaz na svoje tvrdenie nepredložil. Napriek uvedenému súd o žalobcom uplatnených nárokoch konal a meritórne o nich rozhodol. Vychádzal totiž z oznámenia žalovaného v jeho písomnom stanovisku k žalobám žalobcu, podľa ktorého žalobca mu dňa 23.4.2012 doručil prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a aj keď od podania žiadosti žalobcom do uplatnenia si týchto nárokov žalobou na súde zrejme neuplynula zákonom stanovená šesťmesačná lehota na dobrovoľné uspokojenie nároku žalobcu príslušným orgánom (§ 16 ods. 1 zákona), načo vo svojom vyjadrení poukazuje aj žalovaná strana, nepovažoval nároky žalobcu na súde za predčasne uplatnené, ako to navrhuje žalovaná strana. Súd totiž nemá pochybnosti o tom, že žalobca žiadosti o predbežné prerokovanie svojich nárokov na náhradu škody príslušnému orgánu štátu, teda Ministerstvu spravodlivosti SR, doručil a ani pochybnosti o tom, že k dobrovoľnému uspokojeniu jeho nárokov nielen v zákonom vymedzenej lehote, ale ani potom nedôjde, o čom svedčí stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR v konaní. Prípadný postup súdu podľa § 10 v spojení s § 161 C.s.p. sa za takého stavu javí ako nadmieru arbitrárny a tak konštatoval, že sú splnené procesné podmienky pre vecné prejednanie žalobcom uplatňovaných nárokov a meritórne rozhodnutie o nich.

73. Výkladom skôr citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom v období od 1.1.2009 do 31.12.2012 je treba prijať záver prezentovaný aj žalovaným v jeho písomnom vyjadrení k veci a to, že základom vzniku nároku na náhradu škody spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci sú tri základné podmienky, ktoré musia byť splnené súčasne: 1/ nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci alebo jeho nezákonné rozhodnutie, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom, resp. nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou.

74. Žalobca nesprávny úradný postup súdov vidí s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, v rozhodnutí o poverení exekútora na vykonanie exekúcie po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti.

75. Podľa § 41 ods. 1, 2 Exekučného poriadku v znení platnom od 1.6.2009 do 14.12.2009, t. j. v období začatia exekučných konaní, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- a) rozhodnutí orgánov Európskej únie,
- b) rozhodnutí osvedčených ako európsky exekučný titul,
- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,
- e) osvedčení o dedičstve, vykonateľných rozhodnutí bývalých štátnych notárstiev a dohôd nimi schválených,
- f) vykonateľných rozhodnutí orgánov verejnej správy a územnej samosprávy vrátane blokov na pokutu nezaplatenú na mieste,
- g) platobných výmerov, výkazov nedoplatkov vo veciach daní a poplatkov, ako aj zmierov schválených týmito orgánmi,

- h) vykonateľných rozhodnutí a výkazov nedoplatkov vo veciach sociálneho zabezpečenia, sociálneho poistenia, starobného dôchodkového sporenia, a vo veciach verejného zdravotného poistenia,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon,
- j) dokladov vydaných podľa právneho predpisu platného v inom členskom štáte Európskej únie, ak ide o vymáhanie pohľadávky podľa osobitného predpisu.

76. Podľa § 41 ods. 1, 2 Exekučného poriadku v znení platnom od 15.12.2009 do 31.5.2011, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- a) rozhodnutí orgánov Európskej únie,
- b) rozhodnutí osvedčených ako európsky exekučný titul,
- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,
- e) osvedčení o dedičstve, vykonateľných rozhodnutí bývalých štátnych notárstiev a dohôd nimi schválených,
- f) vykonateľných rozhodnutí orgánov verejnej správy a územnej samosprávy vrátane blokov na pokutu nezaplatenú na mieste,
- g) platobných výmerov, výkazov nedoplatkov vo veciach daní a poplatkov, ako aj zmierov schválených týmito orgánmi,
- h) vykonateľných rozhodnutí a výkazov nedoplatkov vo veciach sociálneho zabezpečenia, sociálneho poistenia, starobného dôchodkového sporenia, a vo veciach verejného zdravotného poistenia,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon,
- j) dokladov vydaných podľa právneho predpisu platného v inom členskom štáte Európskej únie, ak ide o vymáhanie pohľadávky podľa osobitného predpisu.

77. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom od 1.6.2009 do 30.6.2010, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

78. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom v rovnakom období, t. j. v období od 1.7.2010 do 31.5.2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

79. Aj keď žalobca exekučné konania, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu označil iba identifikačnými znakmi, pod ktorými sú vedené v evidencii exekútora a nie spôsobom v zmysle ich evidencie v súdnych registroch, súdu sa tieto súdne konania podarilo identifikovať. Zistil tak, že exekučné konanie žalobcom označené číslom EX 11186/09 proti povinnej O. K. je vedené u Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 8Er 349/2009, konanie žalobcom označené číslom EX 10034/10 proti povinnému V. X. je vedené u Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 77Er 750/2012, konanie žalobcom označené číslom EX 8437/2009 proti povinnej R. Š. je vedené u Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 16Er 164/2009, konanie žalobcom označené číslom EX 1095/2010 proti povinnej N. Q. je vedené u Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 12Er 656/2010, konanie žalobcom označené pod číslom EX 2197/10 proti povinnej W. W. je vedené u Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 13Er 228/2010, konanie žalobcom označené pod číslom EX 3340/10 (pôvodne EX 1567/03) proti povinnému V. K. je vedené u Okresného súdu Svidník pod sp. zn. 3Er 172/2003, konanie žalobcom označené pod číslom EX 1372/03 proti povinnej N. X. je vedené u Okresného súdu Svidník pod sp. zn. 3Er 128/2003.

80. Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Er 349/2009 (EX 11186/09) vyplýva, že dňa 24.11.2009 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý doručil Okresnému súdu Svidník písomnú žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, z obsahu ktorej vyplýva, že v súlade s ustanovením § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej iba Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov súdny exekútor žiada súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. k. SR 07551/09 vydaný dňa 10.7.2009 Slovenskou rozhodcovskou, a.s. a ktorý sa stal dňa 3.8.2009 právoplatným a dňa 6.8.2009 vykonateľným a zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom dňa 1.11.2009 vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava (žalobca) proti povinnej K. O., pre vymoženie 1.040,94 Eur istiny s príslušenstvom. Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 19.10.2012 č. k. 8Er 349/2009-21 exekúciu zastavil. Rozhodnutie exekučného súdu o žiadosti exekútora sa stalo dňom 24.11.2012 právoplatným.

81. Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 7Er 750/2012 (EX 10034/10) vyplýva, že dňa 24.9.2012 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý doručil Okresnému súdu Prešov písomnú žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, z obsahu ktorej vyplýva, že v súlade s ustanovením § 44 Exekučného poriadku súdny exekútor žiada súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. k. SR 15893/09 vydaný dňa 16.11.2009 Slovenskou rozhodcovskou, a.s. a ktorý sa stal dňa 4.1.2010 právoplatným a dňa 7.1.2010 vykonateľným a zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom dňa 16.7.2010 vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava (žalobca) proti povinnému X. V., pre vymoženie 846,41 Eur istiny s príslušenstvom. Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 3.1.2013 č.k. 77Er 750/2012-18, ktoré sa dňa 9.2.2013 stalo právoplatným, exekučné konanie zastavil.

82. Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Er 164/2009 (EX 8437/09) vyplýva, že dňa 28.9.2009 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý doručil Okresnému súdu Svidník písomnú žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, z obsahu ktorej vyplýva, že v súlade s ustanovením § 44 Exekučného poriadku súdny exekútor žiada súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. k. SR 07418/09 vydaný dňa 1.7.2009 Slovenskou rozhodcovskou, a.s. a ktorý sa stal dňa 20.7.2009 právoplatným a dňa 23.7.2009 vykonateľným a zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom dňa 14.8.2009 vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava (žalobca) proti povinnej Š. R., pre vymoženie 347,78 Eur istiny s príslušenstvom. Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 18.1.2011 č.k. 16Er 164/2009-13, žiadosť súdneho exekútora, s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 1, 2 Exekučného poriadku, ustanovenie § 52 a násl. Občianskeho zákonníka i niektoré ustanovenia Smernice, zamietol. Uznesenie sa dňa 26.2.2011 stalo právoplatným.

83. Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 12Er 656/2010 (EX 10905/10) vyplýva, že dňa 1.10.2010 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý doručil Okresnému súdu Svidník písomnú žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, z obsahu ktorej vyplýva, že v súlade s ustanovením § 44 Exekučného poriadku súdny exekútor žiada súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 22285/09 vydaný dňa 12.1.2010 Slovenskou rozhodcovskou, a.s. a ktorý sa stal právoplatným dňa 8.2.2010 a vykonateľným dňa 11.2.2010 a zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom dňa 26.7.2010 vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava (žalobca) proti povinnej Q. N., pre vymoženie 477,77 Eur istiny s príslušenstvom. Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 12.8.2011 č.k. 12Er 656/2010-17, ktoré sa stalo právoplatným dňa 23.9.2011, exekučné konanie zastavil.

84. Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 13Er 228/2010 (EX 2197/10) vyplýva, že dňa 27.4.2010 súdny exekútor JUDr. Rudolf Kružý doručil Okresnému súdu Svidník písomnú žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, z obsahu ktorej vyplýva, že v súlade s ustanovením § 44 Exekučného poriadku súdny exekútor žiada súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 18713/09 vydaný dňa 26.11.2009 Slovenskou rozhodcovskou, a.s. a ktorý sa stal dňa 14.12.2009 právoplatným a dňa 17.12.2009 vykonateľným a zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom dňa 10.3.2010 vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava (žalobca) proti povinnej W. W., pre vymoženie 180,-

Eur istiny s prísl., Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 13.2.2013 č.k. 13Er 228/2010-33, exekučné konanie zastavil. Uznesenie sa dňa 26.4.2013 stalo právoplatným.

85. Zo spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 3Er 172/2003 (EX 3340/10 - pôvodne EX 1567/03) vyplýva, že dňa 1.12.2003 súdna exekútorka JUDr. Lucia Žužová doručila Okresnému súdu Svidník písomnú žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, z obsahu ktorej vyplýva, že v súlade s ustanovením § 44 Exekučného poriadku súdny exekútor žiada súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je Notárska zápisnica č. N 2829/2003, Nz 75944/2003 spísaná JUDr. Ondrejom Ďuriačom - notárom, dňa 29.8.2003 a ktorá sa stala právoplatnou a vykonateľnou dňa 8.9.2003. O žiadosti súd rozhodol dňa 3.12.2003 vydaním poverenia. Písomným podaním exekučného súdu doručeným dňa 2.7.2009 žalobca ako oprávnený podal návrh na zmenu exekútora, aby vykonaním exekúcie bol poverený súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý. O návrhu bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Svidník zo dňa 17.9.2009 č.k. 3Er 172/2003-16, ktoré sa stalo právoplatným dňa 29.9.2009.

86. Zo spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 3Er 128/2003 (EX 1372/2003) vyplýva, že dňa 4.11.2003 súdna exekútorka JUDr. Lucia Žužová doručila Okresnému súdu Svidník písomnú žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, z obsahu ktorej vyplýva, že v súlade s ustanovením § 44 Exekučného poriadku súdna exekútorka žiada súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je notárska zápisnica č. N 1783/2003, NZ 59824/2003 dňa 15.7.2003 spísaná notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom a ktorá sa stala dňa 22.7.2003 právoplatnou a vykonateľnou. O žiadosti súd rozhodol dňa 6.11.2003 vydaním poverenia. Dňa 2.7.2009 žalobca ako oprávnený súdu doručil návrh na zmenu exekútora s tým, aby vykonaním exekúcie bol poverený súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý. O návrhu bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Svidník zo dňa 14.6.2011 č.k. 3Er 128/2003-26.

87. Je nutné prisvedčiť žalobcovi, pokiaľ tvrdí, že v týchto exekučných veciach súdy o žiadosti súdneho exekútora o poverenie na vykonanie exekúcie, resp. návrhu na zmenu exekútora, nerozhodli v lehote 15 dní od jej doručenia.

88. Na strane druhej ale nie je možné prisvedčiť záveru žalobcu, podľa ktorého súdy tak konali v rozpore s už citovaným ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku či už v znení pred 1.6.2011, alebo po tomto dátume, čím z ich strany došlo k nesprávnemu úradnému postupu.

89. Exekučným titulom pre nariadenie exekúcie v skôr označených exekučných veciach boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. V zmysle ustálenej judikatúry slovenských súdov, súd má povinnosť aj v rámci exekučného konania preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku i prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú procesné pravidlá (pozri uznesenie Ústavného súdu SR z 3. marca 2011 č. k. IV. ÚS 60/2011-13, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 13. októbra 2011 sp. zn. 3Cdo 146/2011 a iné). Nakoniec tento imperatívny príkaz súdom dáva aj ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, na ktoré sa odvoláva aj samotný žalobca. Podľa žalobcu však v prípade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu, súd bol tak povinný urobiť v tomto ustanovení určenej lehote 15-tich dní od doručenia žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v rámci ktorej lehoty bol povinný o žiadosti aj rozhodnúť. S týmto záverom žalobcu však nie je možné súhlasiť.

90. Exekučný poriadok v znení platnom v čase podania žiadosti súdnym exekútorom o udelenie poverenia, ukladal vo všeobecnosti súdom povinnosť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnúť v lehote do 15 dní od doručenia žiadosti exekútora o vykonanie exekúcie.

91. Súdna prax sa v absolútnej prevahe prípadov priklonila k záveru, že lehota podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platila ia v prípade, ak súd po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie návrhu, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, nezistil rozpor so zákonom. V prípade zistenia rozporu so zákonom, táto lehota neplatí. V prípadoch, vo vzťahu ku ktorým žalobca tvrdí porušenie tejto lehoty a neodôvodnené prieťahy, súd ale zistil postupom podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku rozpor listín, ktoré bol povinný preskúmať so zákonom, v dôsledku čoho exekučné konanie zastavil, prípadne žiadosť exekútora z tohto dôvodu odmietol.

92. V tomto kontexte súd považuje za potrebné poukázať aj na Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá do právneho poriadku Slovenskej republiky bola prebratá zákonom číslo 150/2004 Z.z. ale aj na viaceré rozhodnutia Európskeho súdneho dvora (napríklad rozsudok zo dňa 27.6.2000 vo veci C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98 Oceáno Grupo Editorial SA verus Roció Munciano Quintero a Salvat Editores SA verus José M. Sánchez, León Prades, JOse Luis Copano Badillo, Mohamed Benoane a Emillio Viñas Felin).

93. Prax pritom ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou možnosti súdov objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok. Podľa názoru súdu zákonodarca ani v prípade úpravy ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení do 1.6.2011 nemal v úmysle zavedením lehoty na rozhodnutie súdu o žiadosti exekútora o poverenie na vykonanie exekúcie do ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, vytvárať prekážku možnosti súdu podrobiť v rámci exekučného konania dôslednej kontrole rozhodcovské rozsudky a to aj z pohľadu citovanej Smernice.

94. Vzhľadom na uvedené súdu nezostalo nič iné, než konštatovať, že nesprávny úradný postup súdov, ktorého základom by bolo porušenie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie o žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veciach Okresného súdu Svidník uvedený v bode 67 - 76 dôvodov tohto rozsudku, nezistil.

95. V predchádzajúcej časti citované ustanovenie § 9 zákona číslo 514/2003 Z.z. pod nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, ktorým nesporne všeobecný súd je, zaraďuje tiež jeho nečinnosť pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

96. Nemôže byť sporu o tom, že vo všetkých prípadoch exekučného konania, vo vzťahu ku ktorým žalobca tvrdí nesprávny úradný postup, z ktorého odvodzuje v tomto konaní posudzované nároky na náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy, bol po dlhšiu dobu nečinný a o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol po dlhšom čase tak, ako to tvrdí žalobca v žalobe. Túto nečinnosť súdu žalobca hodnotí ako prietahy v konaní a tým aj ako nesprávny úradný postup zakladajúci jeho nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

97. Žalobca svojich nárokov na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy sa domáha z titulu zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, ku ktorému malo dôjsť v období od 24.6.2009, kedy súdny exekútor doručil na súd prvú žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, do 2.7.2012, kedy súd meritórne rozhodol o žiadosti exekútora v poslednej veci. Pri posudzovaní žalobcom uplatňovaných nárokov tak nesprávny úradný postup súdov, ako základu týchto nárokov, nemožno vychádzať z dikcie ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013, ako to navrhuje žalovaná vo svojom písomnom stanovisku k žalobám žalobcu. Na druhej strane však nič súdu nebráni text citovaného zákonného ustanovenia brať ako inšpiráciu pri výklade textu ustanovenia § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení do 1.1.2013, ktorý je treba použiť pri posudzovaní žalobcom vytýkaného nesprávneho úradného postupu a v konečnom dôsledku aj existencie ním uplatňovaných nárokov. Takýto postup súd aj nakoniec v tomto konaní zvolil.

98. Niet sporu o tom, že vychádzajúc z ustanovenia § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. za nesprávny úradný postup sa považuje aj nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

99. Žalobca v žalobe tvrdí, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní a prinútil súdy k vydaniu rozhodnutia. Za tým účelom mal v dňoch 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010, 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 súdom adresovať žiadosti o podanie informácie o stave konania i sťažnosti. Žalobca však na svoje tvrdenia spolu so žalobou nepredložil žiadne dôkazy a neurobil tak ani v priebehu konania na výzvu súdu. Súdu tak nezostalo nič iné, než konštatovať, že žalobca takýmito dôkazmi nedisponuje, pričom naviac musí konštatovať, že ani jeho samotné tvrdenia nie je možné priradiť k tej ktorej konkrétnej veci, lebo neobsahujú také skutočnosti, za pomoci ktorých by bolo možné určiť konkrétne konanie, ktorého by sa také podanie žalobcu týkalo.

100. Pre súd v tomto konaní tak vyvstala otázka, či sám z úradnej moci môže hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietahov. Pri odpovedi na túto otázku je podľa názoru súdu treba použiť práve terajšie znenie ustanovenia § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., t. j. jeho text v znení po 1.1.2013, ktoré bolo uvedené zákonom č. 412/2012 Z.z. ako interpretačné pravidlo. Nemožno totiž vylúčiť, že práve záporná odpoveď na túto otázku viedla zákonodarcu k takto explicitne vyjadrenému rámcu podkladov, z ktorých je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradnému postupu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch.

101. Podľa názoru súdu aj pri posudzovaní konania súdu, ku ktorému došlo do 1.1.2013 a ktoré by sa mohlo posudzovať ako nesprávny úradný postup podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2013 Z.z. v znení do 1.1.2013 je nutné vychádzať zo záveru, že všeobecný súd v konaní o zodpovednosti štátu za škodu vzniknutú nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci nie je oprávnený sám hodnotiť postup iného súdu nielen z hľadiska existencie zbytočných prietahov, ale tiež z hľadiska prípadného porušenia povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v ustanovenej lehote. Iné než toto stanovisko by viedlo k absurdnému záveru, že všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov a to aj súdov vyššieho stupňa (krajských súdov a Najvyššieho súdu SR), pričom postup krajských súdov a Najvyššieho súdu by tak preskúmal okresný súd, lebo v prvom stupni v takýchto sporoch o náhradu škody konajú okresné súdy. Postup súdu vyššieho stupňa by tak preskúmal súd nižšieho stupňa, čo je zjavne absurdné.

102. V tomto smere súd v zhode so žalovanou stranou pre podporu tejto argumentácie poukazuje na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR a ustanovenie § 53 ods. 1 zákona č. 38/1993 Zb. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, z ktorého vyplýva, že ústavnú sťažnosť môže podať fyzická alebo právnická osoba iba v prípade, ak využije všetky opravné a iné účinné právne prostriedky pre ochranu svojich základných práv a slobôd a tak pokiaľ by bolo možné konštatovať existenciu prietahov a nahradiť nemajetkovú ujmu na základe rozhodnutia všeobecného súdu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., Ústavný súd by o takomto nároku nemohol konať, pokiaľ by sa fyzická alebo právnická osoba ešte predtým neúspešne nedomáhala tohto nároku podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Vzhľadom však na rozhodovaciu prax Ústavného súdu, ktorý sám skúma porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a finančné zadosťučinenie priznáva bez skúmania, či bol nárok predtým uplatnený podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je zrejmé, že všeobecný súd nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy.

103. Vzhľadom na uvedené súd má zato, že aj podľa právneho stavu platného pred 1.1.2013 a pri aplikácii ustanovenia § 9 ods. 1 v znení do účinnosti zákona č. 412/2012 Z.z., t. j. v znení do 1.1.2013 pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch možno vychádzať iba z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

104. Žalobca dôkaz o tom, že v konaniach Okresného súdu Prešov a Okresného súdu Svidník uvedených v bode 80 - 86 dôvodov tohto rozsudku došlo k nesprávnemu úradnému postupu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch nielenže nepredložil, ale ani len neoznačil, preto súd nemohol konštatovať existenciu prietahov v označených konaniach súdu.

105. Súd už v predchádzajúcej časti dôvodov tohto rozsudku konštatoval, že pre zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci podľa zákona číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa vyžaduje súčasné splnenie troch všeobecných podmienok, medzi inými aj zistenie nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu. Žalobca ako dôvod zodpovednosti štátu netvrdil nezákonné rozhodnutie, preto súd v tomto konaní ani nezisťoval, či takáto podmienka zodpovednosti štátu je daná.

106. Tvrdil ale, že štát zodpovedá za škodu, lebo vo viackrát označených exekučných konaniach došlo zo strany súdov k nesprávnemu úradnému postupu. Ako však vyplýva zo skôr uvedeného nesprávny úradný postup súdov konštatovať nemožno, v dôsledku čoho nebolo v konaní preukázané splnenie jednej z troch podmienok zodpovednosti štátu za prípadnú škodu, ktorá mala žalobcovi vzniknúť.

107. Nesplnením čo len jednej podmienky podmieňujúcej zodpovednosť štátu za škodu nemožno zodpovednosť štátu vyvodiť. Už aj z tohto dôvodu žalobu žalobcu je treba ako nedôvodnú zamietnuť. Pri nedostatku zodpovednosti štátu za škodu, nemožno sa totiž úspešne domáhať v zmysle už citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. ani náhrady škody rovnako ako ani náhrady nemajetkovej ujmy.

108. Vzhľadom na uvedené súd preto nepovažuje za účelné sa podrobne zaoberať ďalšími podmienkami, ktoré tvoria základ zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. tak, ako boli vymedzené v predchádzajúcej časti dôvodov tohto rozsudku, teda existenciou škody na strane žalobcu a príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Iba pre úplnosť súd dodáva, že v konaní žalobca neunesol dôkazné bremeno ani čo do preukázania vzniku škody a jej výšky.

109. Žalobca majetkovú škodu na svojej strane vidí v tom, že pre zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o poverenie na vykonanie exekúcie sa už úspešne nemôže domáhať vymoženiami pohľadávok, súd v zhode so žalovaným zastáva stanovisko, že prípadnú nevykonalnosť pohľadávok voči uvedeným dlžníkom nespôsobilo rozhodnutie exekučného súdu. Rozhodnutie exekučného súdu iba preukázalo nespôsobilosť rozhodcovských rozsudkov byť exekučným titulom. Žalobca pritom mal možnosť získať právne relevantný exekučný titul rozhodnutím všeobecného súdu.

110. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že žalobca vznik a výšku škody nepreukázal.

111. Z dôvodu, že nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup súdu a ani vznik škody, je bezpredmetné sa v dôvodoch tohto rozsudku zaoberať príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a škodou.

112. Rovnako tak bezpredmetným sa javí zaoberať žalovanou stranou vznesenou námietkou premičania nároku žalobcu, lebo námietka by mohla byť právne relevantná iba v prípade danosti nároku žalobcu na náhradu škody a za podmienky, že žiadosť exekútora o vykonanie exekúcie, by bola súdu doručená pred 23.4.2009, čo v posudzovaných prípadoch naplnené nie je.

113. Žalobca okrem náhrady majetkovej škody sa v konaní domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch dôvodiac, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

114. Samotný žalobca základ svojho nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vidí v nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu. Súd v zhode so žalovaným má zato, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy by bolo žalobcovi možné priznať iba v prípade, ak by v konaní bol preukázaný nesprávny úradný postup súdu. Súd však už v predchádzajúcej časti rozsudku judikoval, že nesprávny úradný postup súdu v exekučných konaniach preukázaný nebol (podrobnejšie viď časť rozsudku zaoberajúcou sa touto otázkou), v dôsledku čoho žalobcovi nemohol vzniknúť nielen nárok na náhradu majetkovej škody, ale ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. Vzhľadom na toto konštatovanie súd považuje za neúčelné sa bližšie zaoberať podmienkami vzniku tohto nároku v zmysle príslušnej právnej úpravy, najmä ustanovenia § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. ani jej výškou v zmysle ustanovenia § 17 ods. 3 citovaného zákona.

115. Vychádzajúc z uvedeného súd ustálil, že žalobca v konaní nepreukázal dôvodnosť svojich žalôb a preto jeho žaloby ako nedôvodné zamietol.

116. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 C.s.p. Žalovaný bol v spore v celom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal voči neúspešnému žalobcovi, náhradu trov konania v plnom rozsahu.

117. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a

odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.).

V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.